

[Ole Bjørn Kraft.]

stere på, at der nedsættes et udvalg om denne sag. Vi går ud fra, at hvis der sker en ændring i fordelingen af beføjelserne mellem rigsregeringen og hjemmestyret, vil der i tide blive givet meddelelse derom og åbnet adgang til forhandling, således at der hverken formelt eller reelt bliver truffet nogen beslutning, som ikke i forvejen har været forelagt de forfatningsmæssige organer.

Jeg synes, man må hilse med glæde, at det grønlandske landsråd har truffet en beslutning om at give færingerne en vis udvidet adgang til fiskeri ved Grønland. Her har vi et andet betydningsfuldt område, hvor en nyordning med hensyn til fiskerigrænsen og søterritoriet også trænger sig på, for at berettigede interesser kan blive varetaget. Jeg håber, at det vil være muligt i det udenrigspolitiske nævn eller i Grønlandsudvalget — hvor man nu finder det mest rimeligt — i en ikke for fjern fremtid at få lejlighed til at modtage en orientering fra regeringen om, hvorledes forholdene ligger, om der er forberedende drøftelser i gang inden for regeringen eller på anden måde, således at man ikke hovedkulds skal blive stillet over for at skulle tage en beslutning; det var nemlig i nogen grad tilfældet i det færøske spørgsmål. En overgang så situationen jo meget broget ud, men vi kan vel i dag lykønske både regeringen og landet til, at man er kommet tørskoet i land, hvis man kan bruge et sådant udtryk om en fiskerigrænse.

Lannung: Også jeg kan tiltræde det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, og jeg kan, da jeg allerede under den udenrigspolitiske debat forleden havde lejlighed til at omtale sagen, nøjes med at udtale min tilfredshed med den indgæede overenskomst. Det resultat, der her gennem forhandlinger er opnået ved god vilje fra alle sider, tjener parterne til ære, og det kan efter vor opfattelse være et godt eksempel til international efterfølgelse på, hvad der selv under vanskelige og komplicerede forhold kan nås, når der er vilje til at finde frem til en ordning, der tager hensyn til modstående interesser.

Jeg kan kun udtale vor anerkendelse af det gode arbejde og den indsats, flere for-

skellige faktorer har ydet, og det både fra færøsk og de danske rigsmyndigheders side, i dette, det må indrømmes, alt andet end let løselige spørgsmål.

Jeg deler glæden over, at man også på Færøerne har fundet, at den opnåede ordning indebærer sådanne forbedringer og udvidede fangstmuligheder for det færøske fiskeri, at et betydeligt lagtingsflertal har godkendt den nye fiskerigrænse. Jeg håber, at det snart vil lykkes at nå noget tilsvarende for Grønlands vedkommende, hvor sagen jo også har meget stor betydning.

Gøting: Dette forslag er et godt eksempel på, at det kan nytte noget at tale sammen om tingene. Aftalen er et kompromis, der har kunnet komme i stand ved indrømmelser fra både britisk og dansk, herunder færøsk, side, og retsforbundet kan anbefale det foreliggende forslag.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende forslag til beslutning vil vel næppe helt tilfredsstille de færøske fiskeres interesser. Selv om lagtinget med et flertal, endog et betydeligt flertal, har godkendt den opnåede overenskomst, som er truffet efter forhandlingerne i London, indeholder denne overenskomst ikke den udvidelse af fiskeriterritoriet til de 12 sømil, som må være så afgørende og for mig at skønne også meget naturlig for den færøske befolkning, hvis erhvervsliv for den altovervejende dels vedkommende knytter sig til fiskeriet.

Denne overenskomst er jo, som det også siges af den højtærede minister, udtryk for en kompromisløsning, der ikke viser Danmarks principielle holdning med hensyn til fiskeriterritoriets udstrækning, hvad Danmark jo også har givet udtryk for på den internationale konference i Genève om den såkaldte retsorden på havet. Det siges i forslaget til beslutning, at den trufne ordning med England kun skal være midlertidig, og at ordningen kan opsiges efter et tidsrum af 3 år med et års varsel. Det må vel siges at være en fordel, at overenskomsten er tidsbestemt, og at den kan opsiges, så meget mere som den trufne ordning ikke kan være tilfredsstillende.

Om den konference, som FN skal lade afholde i foråret 1960, kan løse fiskerispørgsmålet, må foreløbig stå uvist hen.